

[Søren Andersen.]

forslag om udvidet bemyndigelse til statistisk departement er vedtaget. Jeg betvivler ikke, at departementet har fået opgaven forelagt, det bekræftes faktisk også af den sidste skrivelse, men jeg synes, det har været længe, inden man er blevet klar over, at beregningen ikke kunne foretages. Jeg mener, det var muligt at foretage en brugbar beregning. Man kunne have spurgt de samme steder, som man ellers spørger, når man foretager beregninger af statistisk art, nemlig hos handlende og hos kommunalbestyrelser, og kunne således have suppleret udregningen over.

Jeg er imidlertid lige så forbavset over, at den højtærede minister har været så passiv i denne sag, som tilfældet er. Personligt spurgte jeg allerede i sommer efter denne tælling, jeg spurgte igen i september og på det tidspunkt, da vi skulle foretage første behandling af lovforslaget, og jeg er ikke i tvivl om, at folketinget, hvis det havde vist sig, at rentemodtagerne i landkommunerne fik for lidt i dag, ville have rettet sig derefter.

Jeg lyttede interesseret til den højtærede minister og det ærede medlem hr. Svend Jørgensen, da de kappedes om at tage æren for den udligning, der fandt sted sidste år. Det var imidlertid mig, der som ordfører for mit parti rejste spørgsmålet om udligning. Ganske vist var det i første omgang eengangsydelsen, som vi ønskede benyttet til denne udligning, idet vi måtte forstå situationen sådan, at den højtærede minister ikke havde flere penge til rådighed. Da forslaget om at benytte 20 mill. kr. til en varig udligning af grundbeløbet kom frem, gav vi tilslutning hertil, men fastholdt, at der måtte en øjeblikkelig udligning til, og hertil måtte vi benytte eengangstillægget. Vi slog os så til tåls med, at vi i år efter den forventede opgørelse kunne endeligt fastlægge landdistrikternes grundbeløb. Jeg tror ganske bestemt, at der nu bliver skuffelse i mange rentemodtagerhjem på landet.

Vi har altså ikke det materiale, vi skulle have for virkelig at kunne placere det nævnte grundbeløb, og det er i høj grad beklageligt. Jeg er derfor i den situation, at jeg må nøjes med at anbefale at stemme for den eengangsydelse, som er foreslået. Samtidig skal jeg tillade mig på mit partis vegne

at anbefale at stemme imod det kommunistiske forslag.

Gertie Wandel: Som nævnt af andre ærede medlemmer har de tal, som skulle føre til en zoneudligning, ikke foreligget for udvalget. Jeg kan derfor på mit partis vegne tiltræde ministerens lovforslag i den skikkelse, hvori det foreligger, medens jeg må anbefale at stemme imod det kommunistiske forslag.

Svend Jørgensen: Ved første behandling af dette lovforslag gav jeg tilslutning til eengangstillægget, således som den højtærede socialminister har foreslået det, og der er ikke under udvalgsbehandlingen fremkommet noget, som forandrer vor stilling. Vi kan altså stemme for lovforslaget. Som følge deraf går vi imod det kommunistiske forslag.

Der er i udvalget fremkommet nogle oplysninger vedrørende en zoneudligning, som jeg i lighed med det ærede medlem hr. Søren Andersen vil knytte nogle bemærkninger til; disse bemærkninger kan samtidig betragtes som svar til det ærede medlem fru Ragnhild Andersen.

Som bekendt var det folkeforsikringskommissionen, der i sin tid fik en sådan undersøgelse i gang. Den 26. februar 1953 skrev den daværende socialminister til finansministeren og bad denne foranledige, at statistisk departement fremskaffede en sådan beregning af forskellen i prisniveauet for alders- og invaliderentemodtagere i hovedstaden, provinsbyerne og landkommunerne. Departementet svarede den 21. oktober 1953 og oplyste, at det havde benyttet de prisoplysninger, som er indberettet af kommunalbestyrelser og forretningsdrivende til brug for detailprisberegningen for juli 1953. Iøvrigt hviler beregningen på en forbrugsundersøgelse for alders- og invaliderentemodtagere, som blev foretaget i 1940, altså for 14 år siden. Det er intet under, at departementet selv betegner denne undersøgelse som foreløbig og ganske skønsmæssig. Jeg ser ingen grund til, at denne skønsmæssige undersøgelse har taget over 8 måneder. Folkeforsikringskommissionen er ikke færdig endnu. Resultatet blev følgende indekstal: hovedstaden 100, købstæderne 92 og landkommuner med større bymæssig bebyggelse 90.